

ритѣ завраждуватъ сами по мѣжду си? Ами не можешъ ли се опита да избѣгашъ, поне за да се спечели щѣ-годѣ време, т. е. да се развие кризата, ако такава настане, или да се поуталожатъ страститѣ? . . . .

— Позволи ми да отговоря, че такива събития обикновено стегнуватъ партиитѣ. Така бѣше на 6-й Септ., на 9-й Авг., на 19-й Февруарий 1886 г. Сетнѣ самъ Стамбуловъ може за да се одържи на висотата на кризата, да се покаже толкозъ по-свирепъ къмъ насъ. Истина е, че убиванieto на Кобурга вѣроятно и твърдѣ вѣроятно е, да предизвика втора криза отъ страна на Начовичо-Поповци-Николаевци. Но много зависи отъ човѣка, който ще се тури на чело. Можеше да бѣде щастие, ако Начовичъ въ него моментъ се не намѣрѣше въ София. Впрочемъ, отъ гдѣто и да бѣде той, относително насъ ще се расправятъ свирепо и Начовци и Стамбуловци. Найсетнѣ, бѣганието? — неразбирамъ какво искашъ да кажешъ.

— Истина е че ти не си много пѣргавъ за такава работа, па не си и съобразителенъ. Азъ помислевахъ че въ момента на террора, токо слѣдъ убийството, да можеше нѣкакъ да хвъркнешъ пѣше или на пайтояъ, — но гдѣ? Какъ? немогъ за сега да смисля нѣщо.

— Тогасъ да оставимъ тоя въпросъ на страна.

— Да, както и она за стѣкмяването на самото извършване, както и стратегията при това извършване. Но какво излѣзе отъ всичката ни тазъ вечерешня расправа.

— Излѣзе че схващамъ по-ясно дѣлото и остава ми да поузрѣе въ мене съзнанието и рѣшителността за да се самопожертвовамъ и за другаритѣ.

— Аминъ.

14—II — 10 ч. — 10 пр. о.

Смислевамъ си, че вчерашното срѣщание съ Хр. Иванова бѣше подсторено, т. е. може да е било подсторено отъ Д. Попова. Сагасъ, Лапчо, отъ Горанова и отъ Иванова. Бахчевановъ на кждѣ е? — Да не е заминалъ за негдѣ? — Трѣбва да развидя. — Ако можешъ да си оставашъ хладнокрѣвенъ и гордъ, разговорливъ и веселъ по други въпроси при тѣхъ, добръ, ако не, напусни ги — по-добръ, отколкото така, както вечера.